

„Ti, kdo jsou velice aktivní a chtěli by obsáhnout celý svět svými kázáními a svými podniky (vnějšími skutky) ať pamatují, že by byli církvi k většímu užtku a Bohu mnohem přijatelnější, kdyby alespoň polovinu svého času zůstávali s ním v modlitbě.“

Parní lokomotiva by se rozhodně mohla stát zajímavým námětem k rozjímání pro všechny tzv. osobnosti, ať už politické, kulturní nebo církevní scény: „rámus“, který dotýčný nadělá, a z něho plynoucí popularita nejsou nutně úměrné jeho skutečnému přínosu pro lidstvo.

(Kateřina Lachmanová)

ZAČÍNÁJÍ NA „B“

- 1 Nejmladší Jákobův syn, při jehož porodu matka Ráchel zemřela.
- 2 Bohatý betlémský občan, který se oženil s vdovou po zemřelém bratru.
- 3 Město pověstné stavbou věže a zmatením jazyků.
- 4 Zločinec, kterého Židé vyměnili za Ježíše.
- 5 Vesnička u Jeruzaléma, kam Ježíš chodíval ke svým přátelům.
- 6 Jméno, které Danielovi dal v Babylóně velitel dvořanů.
- 7 Izraelský soudce, který zásluhou Debory porazil vojska nepřitele.
- 8 Označení pro toho, kdo popírá Boha.
- 9 Místo, kde Abraham učinil smlouvu s Abímelekem.
- 10 Místo, na které se odebrali mudrci po setkání s Herodem.
- 11 Poslední král novobabylónské říše, kterému Daniel musel rozluštit nápis na zdi.
- 12 Muž, který místo zlořečení dobrořečil Izraelcům.
- 13 Jak nazval Jan Křtitel Ježíše, když se s ním setkal u Jordánu?
- 14 Dcera Heroda Agrippy I., která žila se svým bratrem Herodem Agrippou II.
- 15 Osmý kámen, který je v základech nového Jeruzaléma.
- 16 Koho ve svém listu vyzývá Jakub k pláči?
- 17 Jméno Jeremiášova písaře.
- 18 Jméno jednoho ze dvanácti Ježíšových učedníků.
- 19 Město, ve kterém Židé pečlivě zkoumali Písmo a uvěřili v Krista
- 20 Jak nazval Jákob místo, kde se mu ve snu ukázal Hospodin?

1 - Benjamin (Gn 35:16-18), 2 - Bóaz (Rt 4:13), 3 - Bábel (Gn 11:9), 4 - Barabáš (J 18:39 - 40), 5 - Betanie (Mt 21:17; Mk 11:11-12), 6 - Beltšasar (Da 1:7), 7 - Bárak (Sd 4:6), 8 - Bloud (Ž 14:1), 9 - Beer-šeba (Gn 21:31-32), 10 - Betlém (Mt 2:1), 11 - Belšasar. (Da 5:1), 12 - Bileám (Nu 23:1), 13 - Beránek Boží (J 1:29), 14 - Bereniké (Sk 25:13), 15 - Beryl (Zj 21:18-20), 16 - boháče (Jk 5:1), 17 - Báruk (Jer 36:4), 18 - Bartoloměj (Mt 10:2-4), 19 - Beroja (Sk 17:11), 20 - Bét-el. (Gn 28:19)

HŘIVNA

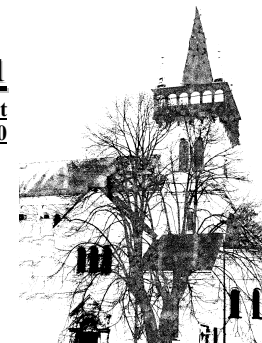
září 2011

11 / 18

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 5.9.2011 do 18.9.2011

den	hod.	úmysl	100
05.09.	pondělí	-----	
06.09.	úterý	KA 18:00	za ř sestru Rozálii a manžela Tadeáše
07.09.	středa	KA 8:00	za ř sestru Žofku a manžela Josefa
		TT 17:00	na úmysl dárce
08.09.	čtvrtek	Svátek Narození Panny Marie	
		KA 8:00	za živé a ř z rodu a duše v očistci
09.09.	pátek	KO 18:00	za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Ladislava Balušíka
10.09.	sobota	8:30	ekumenická bohoslužba ve Sboru Dr. Karla Farského (bohoslužbu doprovodí zpěvem sbor Jizerka) za děti a rodiče
11.09.	neděle	KK 18:00	24. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ
		KO 8:30	za ř Jaroslava Proška a ř z rodů
		TT 10:00	na úmysl dárce
den	hod.	úmysl	
12.09.	pondělí	-----	
13.09.	úterý	Památka sv. Jana Zlatoústého	
		KA 16:30	dětská bohoslužba
14.09.	středa	Svátek Povýšení svatého kříže	
		KA 8:00	za ř Mariana Karlíka
		TT 17:00	na úmysl dárce
15.09.	čtvrtek	Památka Panny Marie Bolestné	
		KA 8:00	za ř Miroslava Mičínika
16.09.	pátek	KO 18:00	za ř Ludmilu Bodrníkovou
17.09.	sobota	DD 13:30	za ř Pavla a Františku Karlíkových
		KO 18:00	za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Dominika Karlíka
18.09.	neděle	25. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
		KO 8:30	za ř Josefa Kadlece a rodiče
		TT 10:00	na úmysl dárce
		CH 15:00	na úmysl dárce

Možnost přípravy na biřmování - zájemci, hlase se na faře.

Ve středu 28.9. (v den státního svátku) bychom uspořádali výlet do polského městečka Kowary, do muzea miniatur. Toto město leží asi 10 km za hranicemi. Na zpáteční cestě zastávka u vodopádu u Sklářské Poreby. Podrobnosti budou upřesněny.

SVATÝ JAN ZLATOÚSTÝ (13.9.)

(*347 nebo 349 Antiochie v Turecku – 14. září 407 Komana Turecko)

byl konstantinopolský arcibiskup známý pro svou řečnickou a kazatelskou zdatnost (právě díky ní byl k jeho jménu posmrtně přidán přídomek Zlatoústý). Krátce po své smrti byl papežem Inocencem I. svatořečen a v roce 1568 jej papež Pius V. jmenoval učitelem církve.

Po brzké smrti otce, který byl vysokým důstojníkem, se Janovy výchovy ujala jeho zbožná matka Anthusia. Studoval filosofii a rétoriku v Antiochii. Po studiích působil jako právní zástupce. Současně se tři roky připravoval na křest, který přijal asi v roce 369.

Roku 373 se stal poustevníkem v nedalekých horách. Drsná strohost tohoto způsobu života mu poškodila zdraví, takže se po šesti letech vrátil do Antiochie. Roku 386 byl biskupem Flavianem vysvěcen na kněze a pověřen kázat v katedrále. Proslavil se jako vynikající kazatel. Jeho kázání, z nichž některá se zachovala, mu vynesla v 6. století přízvisko Chrysostomos (Zlatoústý).

V roce 398 se stal patriarchou v Konstantinopoli, kde rozvinul charitativní činnost, s neúprosnou mravní přísností usiloval o reformu kněžského života a bojoval proti zlořádům ve společnosti i na císařském dvoře. Tím si znepřátelil jak vyšší kněžstvo, tak i špičky světské hierarchie, a zejména pak císařovnu Eudokii. Na její popud byl v roce 403 sesazen a poslán do exilu, lid si však vynutil jeho návrat. Příměří s císařovnou netrvalo dlouho a na nátlak svých nepřátel byl z císařova rozkazu přeložen na místo ještě odlehlejší, na východní pobřeží Černého moře. Po tříměsíčním namáhavém putování však zemřel. Jeho ostatky byly v roce 1204 uloupeny křižáky, ale v roce 2004 byly navraceny do Istanbulu.

BOLEST ROZHODOVÁNÍ

Hlavní potíží života je v tom, že člověk musí neustále volit mezi více možnostmi. Položíte-li před malé dítě krabici s nejrůznějšími druhy cukrovinek a řeknete, aby si vybralo, často jste svědky, že si od každého druhu vezme jeden kousek. Počínali bychom si tak i my, dospělí, ale jsme si vědomi společenské konvence, která říká, že z nabízených kousků se bere vždycky jen jeden. Chvilí váháme, potom vybereme.

Volba nad krabicí bonbónů však není tak složitá jako volba nad krabicí vážných životních rozhodnutí. Ta, přestože mohou být zabalena do lesklých obalů jako cukrovinky, nemusí mít stejně sladký obsah. Kromě toho je výběr některých rozhodnutí tak závazný, že i když nám po čase nechutná, není možné ho odhodit jako cukrátko a přistoupit k další volbě. A takových rozhodnutí není v životě člověka zrovna málo...

Váhavci mají proto tendenci váhat, čekat do nekonečna, až se to rozhodne „samo“, nebo

se chodí radit ke známým osobnostem a pak dají na jejich doporučení. Dlouhé rozhodování může nejen podpořit vznik neurózy, ale může často komplikovat celý život. Znáám starého obyvatele z domova důchodců, který se stále rozhoduje, zda se má oženit nebo zůstat svobodným mládencem. Drží se hesla: „Tak důležité rozhodnutí se nedá ukvapit.“

Oč jednodušší to mají oproti lidem loutky. Loutkař jim určí roli, tahá za špagáty a loutky poskakují. Jsou bez starostí. Za všechno přece může "ten nahoře". Někteří lidé po takových "špagátech" touží. Především ti, kteří se nemohou rozhodnout – ať už pro strach z odpovědnosti nebo z lenosti hledat východisko.

Pokud hledáme a poznáváme, zkoumáme a hodnotíme, dobrému se učíme a špatné odmítáme, jsou naše rozhodování nejen častější, ale časem i jednodušší.

(z knihy O radostech lidské duše Maxe Kašparů)

PŘÍLEŽITOST

PRO KAŽDÉHO na KAŽDÝ DEN

Každá konkrétní situace, ve které se nacházíme, může být proměňována, protože je v ní skrze naši víru přítomen Bůh. Ať jsme kdekoli, doma s rodinou, s přáteli, když se zrovna schyluje k hádce, v práci nebo jen v metru, na ulici, ve vlaku, můžeme se vždy usebrat a říci: „*Pane, věřím v Tebe, přijď a buď mezi námi.*“

Tímto úkonem víry se můžeme přimlouvat u Boha, který přislíbil svou přítomnost, když o ni požádáme. Někdy nemáme slova, jindy nevíme, jak jednat moudře, vždycky však můžeme Boha požádat, aby přišel a byl s námi. A uvidíme, jak se atmosféra změní, hádky ustanou, přijde pokoj.

Víme, že Bůh by nám nedal místo chleba kámen. Někdy ale nevíme, co je pro danou situaci to nejlepší. Právě tady najdeme vysvětlení mnoha nevyšlyšených modliteb. Mluví o tom také sv. Jan Zlatoústý: „*Neznejpokojte se, když hned nedostanete, o co prosíte: Bůh vám chce skrze vaši vytrvalost v modlitbě dát něco lepšího.*“

(podle Anthony Blooma)

KDO SE NEZAJÍMÁ O BOŽÍ VŮLI, JE JAKO PARNÍ LOKOMOTIVA

Člověk, který se o Boží vůli pro svůj život nezajímá, se vydává v nebezpečí, že prosupí svou pozemskou pouť jako parní lokomotiva. Ta sice táhne a na chvíli po sobě zanechá i jiné výrazné stopy (produkuje totiž notný rámus a čmoud), ale její účinnost je údajně něco kolem pouhých pěti procent. Na pohyb vpřed spotřebuje jen nepatrné množství energie, zbytek jde nevyužitý do vzduchu.

Něco podobného se nám může stát v životě, a dokonce i v životě vědomě zasvěceném službě Bohu a lidem. Přesněji řečeno, s námi to bývá ještě horší: parní lokomotiva se alespoň pohybuje směrem, kterým má – ale u nás lidí to nebývá tak jisté. Můžeme vykazovat nízkou účinnost, a navíc jet špatným směrem. Snad bude ku prospěchu ocitovat poněkud drsná slova sv. Jana od Kříže o přehnané aktivitě v duchovní službě. Je třeba předeslat, že se tento světec nevznášel v neustálé levitaci někde u stropu klášterní kaple, jak by si někdo mohl myslet, když jde o uznávaného mystika; byl velice pracovitý a činný v církvi své doby: